



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Karla Kondra a soudců Mgr. Ing. Borise Nypla a Mgr. Ley Pavlovové ve věci

žalobkyně:

[redacted], narozená dne [redacted]  
bytem [redacted], [redacted]  
zastoupená advokátem JUDr. Ervínem Perthenem  
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti  
žalovaným:

1. **Mateřská škola, IČO** [redacted]  
sídlem [redacted], [redacted]  
zastoupená obecnou zmocněnkyní [redacted]  
s adresou pro doručování [redacted], [redacted]
2. **statutární město Hradec Králové, IČO 00268810**  
sídlem Československé armády 408, 502 00 Hradec Králové

**o určení neplatnosti odvolání z výkonu funkce ředitelky**

k odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 12. listopadu 2014 č. j. 11 C 247/2012-477

**takto:**

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku pod bodem I v té části, kterou byla zamítnuta žaloba na určení neplatnosti odvolání žalobkyně z funkce ředitelky, **mění** tak, že se určuje, že odvolání žalobkyně z výkonu funkce ředitelky prvního žalovaného učiněné druhým žalovaným dne 22. 5. 2012 je neplatné.

- II. Ve vztahu mezi žalobkyní a druhým žalovaným statutárním městem Hradec Králové nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení před okresním ani před krajským soudem.
- III. O nákladech řízení ve vztahu mezi žalobkyní a prvním žalovaným Mateřskou školou bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí o věci samé.

### Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala vůči žalovaným určení neplatnosti jejího odvolání z výkonu funkce ředitelky prvního žalovaného, které učinil druhý žalovaný dne 22. 5. 2012. Okresní soud zamítl i žalobu žalobkyně, pokud ta se domáhala uložení povinnosti prvnímu žalovanému zaplatit jí 50 976 Kč s příslušenstvím. Žádnému z účastníků okresní soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení a žalobkyni uložil povinnost zaplatit náklady řízení státu v částce 128 Kč.
2. Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalobkyně. O tomto jejím odvolání bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. října 2015 č. j. 20 Co 205/2015-579 ve znění doplňujícího unesení ze dne 27. 10. 2015 č. j. 20 Co 205/2015-584 tak, že rozsudek okresního soudu byl ve výroku pod bodem I v té části, kterou byla zamítnuta žaloba na určení neplatnosti odvolání žalobkyně z funkce ředitelky, potvrzen. Jinak byl rozsudek okresního soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. V tomto rozhodnutí odvolací soud dospěl k tomu závěru, že žalobkyně nemá naléhavý právní zájem na určení neplatnosti jejího odvolání z funkce ředitelky. Proto byl rozsudek okresního soudu v této části potvrzen. Odvolací soud zároveň uzavřel, že odvolání žalobkyně z funkce ředitelky bylo neplatné (viz odůvodnění tohoto rozsudku zejména strana 5 až 8), proto je dán základ žalobou uplatněného nároku na nevyplacenou část mzdy prvním žalovaným žalobkyni za období od odvolání žalobkyně z funkce ředitelky do skončení jejího pracovního poměru uplynutím doby. Výše tohoto nároku byla sporná. Jen proto krajský soud rozsudek okresního soudu v části, ve které byla zamítnuta žaloba žalobkyně v té části, ve které se domáhala uložení povinnosti prvnímu žalovanému – Mateřské škole zaplatit jí 50 976 Kč s příslušenstvím, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
3. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně dovolání. O tomto jejím dovolání bylo rozhodnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 7. 2016 č. j. 21 Cdo 2167/2016-727 tak, že její dovolání bylo odmítnuto. I Nejvyšší soud ČR dospěl k tomu závěru, že odvolací soud otázku naléhavého právního zájmu žalobkyně posoudil správně a v souladu s ustálenou judikaturou.
4. K stížnosti žalobkyně Ústavní soud ČR nálezem ze dne 31. října 2017 sp. zn. II. ÚS 3245/16 výše označené usnesení Nejvyššího soudu ČR a rozhodnutí odvolacího soudu v části, ve které byla zamítnuta žaloba žalobkyně na určení neplatnosti jejího odvolání z funkce ředitelky prvního žalovaného z důvodu nedostatku naléhavého právního zájmu, zrušil. Ve svém rozhodnutí dospěl k závěru, že postupem odvolacího a dovolacího soudu, které dospěly k závěru, že žalobu žalobkyně na určení je třeba zamítnout z důvodu nedostatku naléhavého právního zájmu, neboť její pracovní poměr u prvního žalovaného – Mateřské školy skončil uplynutím doby, došlo k porušení práva na spravedlivý proces. Zároveň soudům vykl, že ty nepřihlédly k tvrzením žalobkyně, ze kterých ona naléhavý právní zájem na určení neplatnosti jejího odvolání z funkce ředitelky dovozovala.
5. Krajský soud byl v dalším řízení vázán názorem Ústavního soudu, že porušil právo žalobkyně na spravedlivý proces tím, že nepřihlédl k jejím tvrzením, ze kterých ona dovozovala naléhavý právní závěr, a to k tomu, že jí neplatné odvolání znevýhodňuje při hledání nového

zaměstnání, zasahuje do její dobré pověsti a neumožňuje získat příslušnou podporu v nezaměstnanosti. Proto krajský soud postupem podle § 220 o. s. ř. změnil rozsudek okresního soudu v té části výroku pod bodem I, kterou byla zamítnuta žaloba žalobkyně na určení, že její odvolání z funkce ředitelky je neplatné tak, že této žalobě vyhověl. Důvody, pro které odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně z funkce ředitelky je neplatné, jsou podrobně rozvedeny v předchozím rozhodnutí odvolacího soudu zejména na straně 5 až 8 jeho odůvodnění a není smyslem odůvodnění tohoto rozhodnutí tyto závěry zde doslovně opakovat. Všichni účastníci řízení ostatně odůvodnění tohoto rozhodnutí k dispozici mají a ani žalovaní již proti těmto závěrům nebrojí.

6. Žalobkyně v žalobě uplatnila dva nároky vůči svému zaměstnavateli – Materské škole. Jednak se domáhala určení neplatnosti jejího odvolání z funkce ředitelky mateřské školy, když v této části řízení se ho účastnil i zřizovatel zaměstnavatele žalobkyně statutární město Hradec Králové. Dále se domáhala žalobkyně nedoplatku mzdy vůči svému zaměstnavateli (MŠ), který jí měl vzniknout v důsledku tohoto neplatného odvolání z funkce ředitelky. Řízení ve vztahu mezi žalobkyní a zřizovatelem mateřské školky skončilo. Proto je třeba rozhodnout o nákladech řízení ve vztahu mezi nimi. S ohledem na postavení žalovaného statutárního města – druhého žalovaného v tomto řízení, který se ho účastnil pouze jako zřizovatel prvního žalovaného, rozhodl krajský ve vztahu mezi žalobkyní a druhým žalovaným tak, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení s tím, že o veškerých nákladech tohoto řízení bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí o věci samé (§ 151 občanského soudního řádu), když v řízení před okresním soudem je stále řešena otázka druhého žalobou uplatněného nároku vůči zaměstnavateli – nároku na mzdu. V tomto konečném rozhodnutí bude tedy rozhodnuto o veškerých nákladech řízení a i o případných nákladech řízení státu.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o. s. ř. Takové dovolání se podává do dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozsudku u Okresního soudu v Hradci Králové. O dovolání by rozhodoval Nejvyšší soud ČR v Brně.

Hradec Králové 1. února 2018

JUDr. Karel Kondr v. r.  
předseda senátu